

ΕΝΑΣ ΔΗΜΟΦΙΛΗΣ ΑΣΤΕΡΑΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ο «ΜΠΟΥΜΠΟΥΛ» ΚΑΙ Η ΓΥΝΑΙΚΕΣ

(Μιά έξαιρετικά ενδιαφέρουσα συνέντευξι με τόν Ζώρζ Μιλτόν.

Ο Ζώρζ Μιλτόν, ή μάλλον ο πασίγνωστος «Μπουμπουλό», προερχόμενος από την Σταμπούλ μās επέσκεψθη έδω και λίγες μέρες, έκτελών ένα τουριστικό και όλίγον διαφημιστικό ταξίδι. Αυτό το ταξίδι του άρχισε στις 2 'Οκτωβρίου από τó Παρίσι, έσυνεχίσθη στο 'Αλγέρι, τó 'Οράν, τó Ραμπάν, τó Μεκές, τήν Καζαμπλάνκα και τό... Βουκουρέστι, έπειτα μέσω Κωνσταντίας στη Κωνσταντινούπολι και τέλος ó Μιλτόν ήρθε στην 'Αθήνα κατευθυνόμενος στην 'Αλεξάνδρεια, τó Κάιρο και τό... Παρίσι. "Ετσι ó Ζώρζ Μιλτόν, όπως σ' όλα τά έργα του, αναστάτωσε τó κοινό του, τó όποιο πριν νά τόν ίδη καλά - καλά τόν έχανε, έτσι ακριβώς όπως χάνει έναν διάσημο τζαμπατζή, ένα ένοχλητικό γκαρσόνι. Στην πρωτεύουσα όμως ó «Μπουμπουλό» ήρθε σαν ένα πραγματικό άστρο. "Εκανε τήν εμφάνισί του στη νυχτερινή ζωή της και με τίς πρώτες ακτίνες τού ήλιού τó έσκασε «ά λά γαλλικά» πριν ακόμη έξακριβώσουν οι θαυμαστοί και ή θαυμάστριές του αν ήταν αληθινή ή εϊδησις τής άφίξεώς του. Κι' αυτό, μά τήν αλήθεια, τó κυνηγητό ήταν ή καλύτερη ρεκλάμα του. "Αλλωστε ó Ζώρζ Μιλτόν κυνηγάει, όπως μās εξήγησε, τήν τελευταία ταινία του, τó έργο «Ζερώμ Γερώ» και αγωνίζεται νά προλάβη τίς πρεμιέρες του. "Εχει αποφασίσει νά τόν θαυμάσουν και στην πραγματικότητα οι φίλοι του και έφαρμόζει ένα περίφημο «σκέτσ», σιό όποιο συζητάει, διαφωνεί, μαλώνει με τόν άδιόρθωτο «Μπουμπουλό» ό όποιος έμφανίζεται στην όθόνη. Τέλος δέ ó Ζώρζ Μιλτόν παίρνει τó μέρος του και συναγωνίζεται έπαξίως τόν «Μπουμπουλό» τού κινηματογράφου.

Κι' αλήθεια, ó «Βασιληάς τών τζαμπατζήδων», ó «κόμης 'Ομπλιγκαντό», ó περίφημος «'Αδάμ» τού έργου «Γυμνός σαν τó σκουλήκι», ó ήρωας τού «Φιλήστε με» και ó δαιμόνιος «Μπουμπουλό γκάγκστερ» εϊνε και στην πραγματικότητα έτσι ακριβώς όπως στην όθόνη: εύθυμος, εύχάριστος, κάνει διαρκώς γκριμάτσες πού προκαλούν άκράτητα γέλια και σās δίδει τήν εντύπωσι ότι συζητάτε με τόν «Μπουμπουλό». Σ' αυτό τόν βοηθάει φυσικά ή σωματική διάπλασίς του, ή έκφρασις τού προσώπου του και ή... παρισινή φινέτσα του. "Ωστόσο σεβόμενος τόν έαυτό του και τήν φήμη του, εϊνε ντυμένος με μεγάλη κομψότητα, πράγμα όμως πού δέν τόν έμποδίζει καθόλου νά σās θυμίζει κάθε τόσο τόν «κόμητα 'Ομπλιγκαντό» και τόν έξαίρετο κι' αισιόδοξο πέρ 'Αδάμ».

***

Στις 8.30 μ.μ. τής ήμέρας τής άφίξεώς του, ύστερ' από ένα κυνηγητό στο λιμάνι τού Πειραιώς, μία πολιορκία στό... ύγειο νομείο τού Λιμεναρχείου για τήν δημοσιογραφική συνέντευξι και μία βόλτα σ' αξιοθέατα τών 'Αθηνών, καθάρθώσαμε τέλος νά ξεμοναχιάσουμε στο μπάρ τής «Μεγάλης Βρετανίας» τόν Ζώρζ Μιλτόν. 'Ο Μιλτόν εκεί πέρα έπινε ήσυχος τó ούισκυ του, συζητούσε με τόν κινηματογραφικό διευθυντή του και τόν διευ-

θυντή τού «'Αμπαρσαντέρ» κι' έκλεινε κυροϊδευτικά τó μάτι πρós όλες τίς ώμορφες κυρίες πού τού χαμογελοϋσαν και τόν έθαύμαζαν από μακρυά.

"Η εμφάνισίς μας τόν κάνει νά παρατηρήση άστειευόμενος:

— Σάν άστυφύλακες με κυνηγάτε!...

"Ωστόσο μās κάνει θέσι νά καθήσουμε δίπλα του, εϊπμένει νά μās προσφέρη ένα ούισκυ και τέλος μās δηλώνει ότι εϊνε πρόθυμος ν' άπαντήση σ' όλες τίς έρωτήσεις μας.

— Τó πραγματικό όνομά σας, κ. «Μπουμπουλό»;...

— «Μπουμπουλό», σκέτο «Μπουμπουλό», μās διορθώνει. «Μπουμπουλό» ό άγαπημένος τών γυναικών!

Και σπεύδει νά συνοδεύση αυτή τήν παρατήρησί του με μία γκριμάτσα.

— "Εστω λοιπόν, «Μπουμπουλό». Τó πραγματικό όνομά σας, τού λέμε, εϊνε Ζώρζ Μισώ. Γεννηθήκατε στη Μασσαλία. 'Ο πατέρας σας ήταν ένα έπιχειρηματίας πού έφαγε όλα τά λεφτά του στις ίπποδρομίες. "Εσείς για έκδίκησι πήρατε τ' όνομα ενός "Αγγλου τζόκεϋ, τού Μιλτόν, πού θαυμάζατε και τó κάματε έπώνυμό σας. "Ετσι ώνομασθήκατε Ζώρζ Μιλτόν. "Αρχίσατε τήν καλλιτεχνική καριέρα σας από τά εύθυμα νυκτερινά κέντρα τής Μονμάρτρης. Τó 1925 έντεμπουτάρατε με τήν όπερέττα «Στόμα με στόμα», στο θέατρο «Μπατακλάν». Τήν ίδια έποχή έπίσης έπαίξατε με τόν Μωρίς Σεβαλιέ στον κινηματογράφο και τέλος έσημειώσατε τόν πρώτο θρίαμβό σας στο «Βασιληά τών τζαμπατζήδων». Εϊσαστε ακόμη ένας περίφημος «ντιζέρ» τών «μπάλ μιζέτ», αλλά και τών άριστοκρατικών κέντρων κι' άγαπάτε τó θέατρο όσο και τόν κινηματογράφο. 'Ο κόσμος σās άγαπάει γιατί γελάτε και γιατί τόν κάνετε νά γελά και εϊνε γνωστό ότι τó μυστικό τής έπιτυχίας σας εϊνε ακριβώς αυτή ή εύθυμία πού σās διακρίνει.

"Ο Ζώρζ Μιλτόν χαμογελάει.

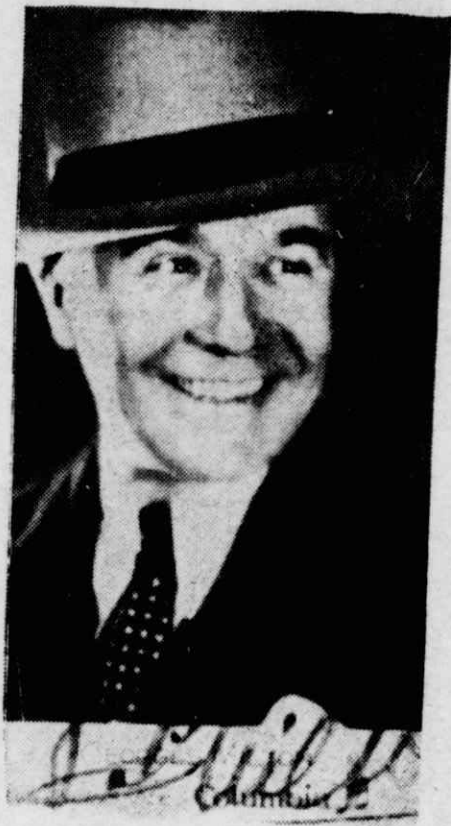
— Ξέρετε τόσο καλά τήν ιστορία μου. μās λέγει, ώστε, μά τήν αλήθεια, εγώ δέν

έχω νά προσθέσω τίποτε άλλο.

— Κι' όμως θά θέλαμε νά σās κάνουμε μία αδιάκριτη έρώτησι: Ποιές γυναίκες άρέσουν σέ σās και σέ ποιές γυναίκες άρέσετε;

— Χμ! Αυτό εϊνε μία πολύ μεγάλη ιστορία!... Τó καιρό πού ήμουν ó Ζώρζ Μισώ άρεσα μόνο στις πωλήτριες τών

καταστημάτων, στις μιντινέττες και στις χοντρές νοικοκυράδες, γιατί τίς έκανα νά γελοϋν με τίς γκριμάτσες μου και τίς άστειότητές μου. Καμμιά ώστόσο δέν έπαιρνε στο σοβαρά τά λόγια μου. "Αλλωστε κι' εγώ εκείνη τήν έποχή τίς περιφρονοϋσα κατά βάθος. "Ωνειρευόμουν τίς ώμορφες και κάλοντυμένες κυρίες με τά πολυτελή αυτοκίνητα... "Οταν έγινα Ζώρζ Μιλτόν κι' άρχισα νά σημειώνω έπιτυχία στα νυκτερινά κέντρα τής Μονμάρτρης, απέκτησα πολλές φίλιες στον κόσμο τών καλλιτεχνών. Κατάφερα μάλιστα νά έχω και μία κυρία μ' αυτοκίνητο. Μά εγώ πάλι κίτταζα πιδό πάνω. Αυτό έκανε συχνά τίς

'Ο «Μπουμπουλό»

*Tout la Revue
"Bouquet"
les amicalement
Zoré Milton*

"Ενα αυτόγραφο τού «Μπουμπουλό» για τó «Μπουκέτο»: «Στό περιοδικό «Μπουκέτο», πολύ φιλικά, Ζώρζ Μιλτόν»

φίλες μου να παρατηρούν ότι άφου κύτταζα διαρκώς τόν ...ουρανό μιά μέρα θά... έσπαγα τά μούτρα μου!... Κι' αυτό συνέβη όταν ο Ζώρζ Μιλτόν έγινε «Μπουμπουλ» κι' αγαπήθηκε απ' όλο τόν κόσμο.

— Παντρευτήκατε;

— Ναι, μά άπογοητεύθηκα κι' όλας, γιατί διελύθη τό καλύτερο όνειρό μου! "Όλος αυτός ο κόσμος πού ώνειρευόμουν, ήταν μιά... σαπουνόφουσκα! Κι' αυτό τό άξέχαστο μάθημα μ' έκανε να γυρίσω πάλι στις λαϊκές συνοικίες τού Παρισιού και ν' αγαπήσω τις πωλητρίες τών καταστημάτων, τούς «σανσονιέ» τών όδρων, τις νοικοκυράδες πού άπλώνουν τη μπουγάδα τους σιά παράθυρα τού διαμερίσματός τους, όλο τό εργαζόμενο Παρισι πού ζυπνάει με τήν ανατολή τού ήλιου και παλεύει για να κερδίση τίμια τό ψωμί του. "Από αυτόν τόν κόσμο πήρα τά τραγουδάκια μου, τις σκηνές των περισσότερων έργων μου, τόν... φόβο τών άστυφυλάκων, τών γκαρσονιών τών αριστοκρατικών ξενοδοχείων, τών φορατζήτων και τά «κόλπα» μου. "Έτσι έφτιαξα τόν τύπο τού «Μπουμπουλ».

— Ποιές γυναίκες λοιπόν σάς άρέσουν;

— "Η σίσηματικές γυναίκες είνε ή άδυναμία μου. Μ' άρέσουν ακόμη όλες ή έξυπνες γυναίκες κ' ή ξανθές κ' ή μελαχροινές. Στόν έρωτα άλλωστε τά χρώματα δέν παιζουν κανένα ρόλο. "Έπειτα καμμιά φορά θγαίνεις και γελασμένος! "Αγαπάς μιά ξανθή γυναίκα και ξαφνικά άνακαλύπτεις ότι είνε μελαχροινή! Δέν πρέπει λοιπόν να κυττάη κανείς τό χρώμα τών μαλλιών. Αυτό είνε ζήτημα μόδας...

— Σ' αυτό τό ταξίδι σας στην "Αφρική, στη Ρουμανία, στην Τουρκία και στην "Ελλάδα, ποιές γυναίκες σας άρεσαν καλύτερα;

— Θέλετε ν' άρχισουμε από την "Ελλάδα; "Αν κρίνω από αυτήν την κυρία ή όποια θρίσκειται άπέναντι μας, ή "Ελληνίδες είνε πολύ έκφραστικές, έχουν ώμορφη σιλουέττα και σε κυττούν μ' ένα βλέμμα... πού σου φεύγει τό καπέλλο! Στην Τουρκία ή γυναίκες επίσης είνε θερμοί και παθητικοί τύποι, μόνο πού είνε λιγάκι θρεμμένες και μοιάζουν με τά ούρι τού Παράδεισου. Στό "Αλγέρι ή γυναίκες τών Βεδουίνων μ' άρεσαν πολύ. "Έχουν γερά και πλαστικά σώματα και τήν μεγαλοπρέπεια τού ζαρκαδιού. Στό Μεκές δέν κατάφερα να γνωρίσω καμμιά, γιατί μου τις είχαν πάρει οί στρατιώτες της Λεγεώνας τών Ξένων. "Όσο για την Καζαμπλάνκα, εκεί έχουν μαζευθή, πρό πάντων στο Μπουσμπέρ, όλοι οί θηλυκοί σατανάδες. Καθε γυναίκα είνε κι' ένας πειρασμός και κάθε γυναίκα έχει ένα Θεό: τόν έρωτα. "Όσο για τις γυναίκες τού Βουκουρεστίου, είνε γλυκές κι' έχουν μιά νοικοκυριστική ώμορφή. "Η μόνες πού ταιριάζουν λίγο με τις παριζιάνες είνε ή "Ελληνίδες. "Έχουν τήν ίδια φινέτσα στο ντύσιμό τους και στην εμφάνισή τους.

Δέν έχουμε καμμιά αντίρρηση. Παρακαλούμε τόν Ζώρζ Μιλτόν να μάς δωση ένα αυτόγραφο για τό «Μπουκέτο» και μιά φωτογραφία με τήν ύπογραφή του και κλείνουμε τήν συνέντευξή μας με μιά έρώτηση:

— Θά μάς έρθετε πάλι στην "Ελλάδα;

— Ναι κατά τις 21 Νοεμβρίου. Θά μείνω δυό μέρες και κατόπιν θά πάω στο Παρισι. "Έχω κλείσει συμβόλαιο για να εμφανισθώ σε μιά μεγάλη επιθεώρηση στο θέατρο «Α. Β. C.».

Τού εύχόμεθα λοιπόν καλή άντάμωσι και τόν αφήνουμε να πιή τό τρίτο ούισκυ του και να κανονίση με τούς συνοδούς του πού θά περνούσε τό θράδυ του και τί ώρα θά υπέγραφε αυτόγραφα στο νυχτερινό κέντρο «Αμπασαντέρ».

Θ. ΔΡΑΚΟΣ

ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ

ΤΙ ΒΡΗΚΕ

"Ο Βιλλύ, ο περίφημος παρισινός ευθυμογράφος και περιφημότερος γλεντζές, καθόταν μιά μέρα στη θεράντα ενός αριστοκρατικού ξενοδοχείου και ξεφύλλιζε άνόρεχτα και τεμπέλικα τό σωρό τις έφημερίδες πού ησαν άπλωμένες μπροστά του, σ' ένα τραπεζάκι.

— Βρήκατε τίποτα νέο σ' όλες αυτές τις έφημερίδες; τόν ρώτησε ένας φίλος του πού περνούσε εκείνη τη στιγμή από εκεί.

— Ναι, τού άποκρίθηκε ο Βιλλύ.

— Τί πράγμα;

— Τήν ημερομηνία!...

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΑΝΤΙΠΑΘΕΙΕΣ

"Η αντίπαθεια τού Έρρίκου Ζου προς τις γάτες, "Ο δούξ ντ' Έπερνύ και τά σκυλιά. "Η ναυτία τού στρατάρχου και τα γουρούνια. Τά ψάρια και ο Έρασμος. "Η Μαρία τών Μεδίκων και τά τριαντάφυλλα. "Ένας τσάρος πού λιποθυμούσε μόλις έβλεπε γυναίκες. κτλ.

Πολλά ιστορικά πρόσωπα έτρεφαν διάφορες παράξενες ή μάλλον παθολογικές αντιπάθειες προς ώρισμένα πράγματα ή ζώα. "Ο Έρρίκος ο Ζος, π. χ., αντιπαθούσε υπερβολικά τις γάτες: τού ήταν άδύνατο να μείνη μόνος μέσα σ' ένα δωμάτιο μαζί με μιά γάτα. Τήν ίδια παθολογική αντίπαθεια προς τις γάτες έτρεφε και ο στρατάρχης δούξ τού Σύμπουργ. "Ο καρδινάλιος της Λωραίνης, έξ άλλου, άναφέρει ότι έγνώρισε κάποτε έναν ευγενή ο οποίος έτρεφε τέτοιαν άποστροφή προς τις γάτες, ώστε όταν τις άκουγε να νιαουρίζουν, έστω και από μακριά, έπάθαινε... αίμορραγία της μύτης!

***

"Ο δούξ τού Έπερνύ πάλιν δέν μπορούσε να υποφέρει τά σκυλιά. Μόλις αντίκρυζε ένα σκυλι, λιποθυμούσε άμέτως.

***

"Ο στρατάρχης ντ' Άλμπρέ αντιπαθούσε τρομερά τό γουρουνόπουλο. "Αν τύχαινε, σε κανένα γεύμα να τού σερβίρουν χοιρινό κρέας τόν έπιανε ναυτία πριν ακόμη τό δοκιμάση...

***

"Ο βασιλεύς της Πολωνίας Βλαδίσλαυος ήταν γενναϊότατος. Κατελαμβάνετο, έν τούτοις, από μεγάλη ταραχή κι' έτρέπετο σε φυγή, μόλις αντίκρυζε ένα μήλο!

***

"Ο περίφημος άστρονόμος Τυχό-Μπραχέ, μπορούσε ν' αντιμετώπιση με ψυχραιμία και τόν μεγαλύτερο κίνδυνο: Μόλις όμως αντίκρυζε έναν λαγό... λιποθυμούσε!

***

"Ο φιλόσοφος Έρασμος δέν μπορούσε να άντικρύση τά ψάρια. "Η μυρωδιά τους και μόνο τού έφερνε πυρετό.

***

"Ο Μπούλ πάλι κατελαμβάνετο από σπασμούς μόλις άκουε τόν ήχο πού κάνει τό νερό τρέχοντας από τη θρύση.

***

"Η Μαρία τών Μεδίκων αντιπαθούσε τρομερά τά τριαντάφυλλα. Δέν μπορούσε να τά δη ούτε ζωγραφιστά.

***

"Ο σοφός θεολόγος "Ιωάννης Πέχμαν έτρεφεν έξαιρετικήν αντίπαθεια από μικρός στο... σκούπισμα. Μόλις άκουε τόν έλαφρό θόρυβο της σκούπας επάνω στο πάτωμα, κυριευόταν από μιά παράξενη άνησυχία, ή άναπνοή του κοβόταν και έχανε τις αισθήσεις του.

***

"Ο "Αμβρόσιος Παρέ άναφέρει ότι κάποιος «ύψηλό πρόσωπο» της εποχής του, μόλις αντίκρυζε λακέρδα στο τραπέζι λιποθυμούσε. "Ο δικαστής ντέ Λάγκρ άναφέρει ότι είχε γνωρίσει έναν γενναϊότατο αξιωματικό, ο οποίος έν τούτοις έτρέπετο εις φυγήν στο αντίκρυσμα ενός ποντικού!

***

"Ο τσάρος "Ιωάννης ο Β' μόλις αντίκρυζε γυναίκα... λιποθυμούσε! Και... δέν είχε ίσως άδικο...

***

"Ο φιλόσοφος Χρύσιππος άποστρεφόταν τόσο τις υποκλίσεις, ώστε όταν τόν χαιρετούσαν οί άνθρωποι... έπεφτε άναίσθητος...

***

"Ο Δόν Ζουάν Ρόλ, τέλος, Ιππότης της Άλκαντάρας, αντιπαθούσε τόσο πολύ τά μάλλινα ύφάσματα, ώστε έφτανε ν' άκούση τήν λέξι «μαλλι» για να πέση λιπόθυμος!

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

("Από τόν λόγον του εις τό συλλαγήτηριον της Θεσσαλονίκης της 25ης "Οκτωβρίου).

«...Ένα έθνος είνε πραγματικά άνεξάρτητο, όταν είνε εις θέσιν μόνο του να κατακτά τήν άνεξαρτησίαν του, όπως στάς 26 "Οκτωβρίου 1912, και ένας λαός είνε πραγματικά έλεύθερος, όταν είνε εις θέσιν να άνακτά μόνος του τήν έλευθερίαν του με τας δυνάμεις του, όπως εις τας 4 Αυγούστου 1936».